

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVI Nr. 10738 Prima ediție

Duminică 27 februarie 1977

6 PAGINI — 30 BANI

IN ZIARUL DE AZI:

- PROBLEMA AGRARĂ IN ROMÂNIA (in perioada interbelică)
- Rubricile noastre: IN CLIMATUL DE LIBERĂ EMULAȚIE A VALORILOR CULTURII SOCIALISTE; FAPTUL DIVERS; DE PRETUTINDENI

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN REPUBLICA GHANA

• Întîlniri fructuoase de lucru, sub semnul voinței comune de adîncire a colaborării • Manifestări de aleasă prețuire pentru oaspeții români • Contacte directe cu realitățile unei țări în plin efort pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale, pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale

SUB SEMNUL PRIETENIEI

ȘI OSPITALITĂȚII

În vizită la Muzeul național — prestigios lăcaș al unei civilizații milenare

Sîmbătă dimineața, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu au vizitat Muzeul național al Ghanei, unul dintre cele mai cunoscute și mai prestigioase așezăminte de cultură din țară. Înălții oaspeții români au fost însoțiți de generalul Ignatius Kutu Acheampong, șeful statului ghanez, de doamna Faustina Acheampong. Au fost de față membrii Consiliului Militar Suprem al Republicii Ghana.

Întîmpinați de Nana Kow Bondzie, secretar executiv al Muzeului național, înălții oaspeții români au fost invitați să viziteze câteva dintre sălile cele mai reprezentative pentru tradițiile și formele de civilizație contemporană ale poporului ghanez, reunite în acest lăcaș al artelor și istoriei.

Edificat în anul 1957, în cadrul eforturilor susținute de redescoperire a trecutului istoric al poporului ghanez, de afirmare a tradițiilor și de valorificare a moștenirii artei milenare ghaneeze, de continuare și îmbogățire a acestora, Muzeul național, cel mai cunoscut și mai prestigios așezămint de cultură din Republica Ghana, adăpostește adevărate comori de artă din epoci de mult apuse.

Muzeul conține colecțiile Achimota și Legon ale Universității ghaneeze, formate din circa 10.000 de exponate, provenind din Ghana și din alte zone ale vestului Africii.

La intrare, oaspeților le sînt prezentate obiecte de podoabă în stil tradițional ghanez, realizate într-o interpretare artistică modernă. „Am expus aceste obiecte aici — explică secretarul executiv al mu-

zeului — pentru a încuraja creația contemporană, îndeosebi a tinerei generații”.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu le-au fost expuse apoi planul muzeului, ca și macheta dezvoltării sale. Gazdele atrag atenția asupra unei fotografii care atestă că muzeul, în forma sa actuală, și în planul de perspectivă, a fost conceput cu aprobarea lui K. Nkrumah, fostul președinte al Ghanei. „Vă facem această mențiune, deoarece știm cu toții că dumneavoastră, poporul român, ați fost prieteni foarte buni ai fostului nostru președinte”.

Exponatele muzeului sînt reprezentative pentru capacitatea poporului de pe malurile fluviului Volta de a prelucra încă din cele mai vechi timpuri materiile prime existente în aceste locuri, pentru ingeniozitatea cu care le-au folosit în scopul adaptării la condițiile specifice de viață. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu admiră un furnal de dimensiuni mici, vechi de peste 1.000 de ani, pe care meșterii populari îl foloseau în scopul creării de obiecte utilitare și folclorice. Oaspeților li se dau explicații privind semnificația unor exponate din muzeu, cum sînt însemnele unor șefi de trib și ale reprezentanților lor, o serie de instrumente muzicale de fabricație populară, „podoabe”.

Invitați pentru cîteva momente în sala de studiu, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu li se oferă în semn de amintire cîteva obiecte reprezentative pentru arta populară ghaneeză. Semnînd în cartea de onoare a muzeului, tovarășul

În timpul convorbirilor oficiale dintre președintele României și șeful statului ghanez

Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu adresează gazdelor următoarele cuvinte: „Ne-a produs o deosebită plăcere să constatăm preocupările pentru păstra-

rea valorilor istorice și artistice. Felicităm cu căldură pe organizatori și le urăm să desfășoare în continuare cu succes această activitate”.

Un călduros „bun venit” în decorul pitoresc al savanei africane

De la Muzeul național, coloana oficială se îndreaptă spre regiunea Akwapim. De-a lungul traseului, pe distanță de cîteva zeci de kilometri, se întînesc mici localități, într-un decor de savană africană, împădurită, specifică acestor locuri. Sute și sute de locuitori ies să întâmpine și să salute pe cei doi șefi de stat. În localitatea Aubi, oaspeții români sînt invitați să viziteze

un frumos parc dendrologic, în care sînt reunite toate speciile de plante ghaneeze — palmieri, arbori de cacao, bananieri, papia, arbori de cauciu etc. Înălții oaspeții români sînt invitați să poposească pentru cîteva minute sub un chișoc construit din lut roșu, țarbă de savană și lemn de bambus, în interiorul căruia se menține o at-

mosferă răcoasă față de temperatura toridă de afară. „Ne-a făcut o deosebită plăcere să vizităm acest interesant și original parc reprezentativ pentru bogățiile naturale ale Republicii Ghana” — lăză cuvintele pe care președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu le-au înscris în cartea de onoare a parcului.

Vizita s-a încheiat cu un moment emoționant: în amintirea prezenței aici a înălților oaspeții români, ca semn al bunelor relații de prietenie dintre România și Ghana, cei doi șefi de stat au plantat între arborii seculari al grădinii dendrologice doi puieți de cedru.

Următorul și ultimul moment al vizitei în regiunea Akwapim l-a constituit popasul la „Pedvase Lodge” — o frumoasă casă de primire a oaspeților de peste hotare, situată într-o pitorească și repre-

(Continuare în pag. a III-a)

Recepție în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu

Vineri seara, generalul Ignatius Kutu Acheampong, șeful statului ghanez, președintele Consiliului Militar Suprem, și doamna Faustina Acheampong au oferit la Castelul Osou o recepție în onoarea președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

La recepție au luat parte tovarășii: Gheorghe Oprea, viceprim-ministru al guvernului, Ștefan Andrei, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., George Măcovescu, ministrul afacerilor externe, Nicu Ceaușescu, secretar al C.C. al U.T.C., celelalte persoane oficiale române.

Au participat membrii Consiliului Militar Suprem: Ernest Ako, general de brigadă R. E. A. Kotel, comandor C. K. Dzang, general de brigadă G. J. Boakye și general de brigadă E. K. Utuka.

De asemenea, au participat membrii Consiliului Redeușterii Naționale (guvernul ghanez), cu soțiile, membrii unei solii a șefilor de triburi, oameni de artă și cultură, membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură cordialitate.

Au fost intonate impuride de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii Ghana.

„Vizita eminentului om de stat președintele Nicolae Ceaușescu va contribui la cimentarea prieteniei și solidarității româno-ghaneeze”

REVISTA PRESEI DIN ACCRA

În pagina a III-a

La recepția de la Castelul Osou

MUNCITORII AU CUVÎNTUL — decid — conduc — acționează

Aflați la adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii de la Combinatul siderurgic Galați, reporterii „Scînteii” relatează din acest for suprem de conducere muncitorească

...O zi de sfîrșit de februarie '77. Combinatul siderurgic Galați. Peste 20.000 angajați. Și, dintre ei, peste 9.000 comuniști. La adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii sînt prezenți oameni de la furnale și oțelării, de la turnarea continuă și din laminoare, de la căile ferate uzinale și de la uzina de piese de schimb și reparații siderurgice, de la uzina de producere a energiei în siderurgie, din toate secțiile și uzinele cetății de foc. Participă muncitori, maiștri, tehnicieni, ingineri, cadre de conducere, activiști de partid și de stat, miniștri.

Tonul adunării? Gîndurile, preocupările sînt împărțite deschis, cu franchețe, cu combativitate muncitorească. O reușită, un neajuns, o vinovăție poartă totdeauna un nume și un prenume. Confruntarea de păreri luminează ca un arc valtic faptele. Simți din plin fluxul de energie, forța uriașă care își asumă responsabilitatea actului fundamental de organizare și conducere. Este una din miile și miile de adunări care se țin, periodic, în toate colectivele de muncă. Luînd aminte la structura acestora, la amploarea dezbaterilor, la spiritul lor democratic ajungi ușor la imaginea de ansamblu a clasei muncitoare în acțiune, exercitînd cu exemplară angajare și răspundere conducerea efectivă a treburilor țării.

Ce au decis prin cuvîntul lor muncitorii cetății de foc gălățene? Cum conduc și acționează? În pagina a V-a, o relatează din acest for suprem de conducere muncitorească.

Obiectivul principal: îmbunătățirea calității produselor

La întreprinderea „Refractara” din Alba Iulia, ale cărei produse se folosesc la înzidirea cuptoarelor și a altor agregate din industria metalurgică, a cuptoarelor rotative din industria cimentului, cazanelor de abur și altor instalații supuse temperaturii ridicate, a crescut simțitor calitatea producției și s-a îmbogățit gama sortimentală. Ponderea cărămizilor și produselor aluminoase de calitate superioară a crescut la 73 la

sută, față de 32 la sută cît reprezenta în trecut. În timp ce producția de cărămidă obișnuită s-a redus cu mai mult de jumătate. Acestea sînt numai cîteva dintre preocupările materializate de colectivul acestei unități, urmînd ca în scurt timp aici să fie aplicate și alte măsuri vizînd modernizarea procesului de producție, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, creșterea calității produselor.

Capacități de producție folosite cu randament superior

Utilizarea la parametri superiori a capacităților de producție și respectarea cu strictețe a disciplinei tehnologice au permis muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din cadrul instalației de polietilenă de mare

densitate de la Combinatul petrochimic din Pitești ca, de la începutul anului și pînă acum, să furnizeze suplimentar economii naționale peste 600 tone de polietilenă.

CRONICA SĂPTĂMÎNII internă și internațională

Eforturi susținute pentru realizarea optimă a sarcinilor din economie

Zilele ultimei săptămîni a lunii februarie s-au caracterizat printr-o intensificare generală a eforturilor pe care oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe șantiere și ogoare, din toate domeniile de activitate îl depun, sub conducerea organizațiilor de partid, pentru realizarea cu succes a sarcinilor de dezvoltare economică și socială a țării în acest an. Strîlucimile din toate colțurile țării relevă succesele obținute de numeroase colective din industrie în îndeplinirea sarcinilor de plan pe primele două luni ale anului.

Un loc central în activitatea tuturor colectivelor din industrie, ca și a lucrătorilor din cercetare și proiectare, îl ocupă preocupările pentru ridicarea calității producției potrivit chemării Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. — de a face din lupla pentru ridicarea calității produselor un titlu de înaltă cinste și mîndrie patriotică.

Răspunzînd acestei înflăcărâte chemări, în săptămîna pe care o încheiem, numeroase colective au acționat energic pentru concretizarea și aplicarea de noi măsuri privind înnoirea și modernizarea produselor, respectarea cu strictețe a disciplinei tehnologice, întărirea controlului de calitate și îmbunătățirea asistenței tehnice. Este și firesc să fie așa, dacă avem în vedere strînsa legătură care există între nivelul calitativ al produselor și creșterea venitului național, singura sursă de creștere a nivelului de trai. În acest sens, edificitor este următorul calcul. Din metalul economisit, prin reducerea în acest cîmp al numai 1 la sută a greutateii produselor, s-ar putea fabrica: 50.000 de autoturisme, 400.000 frigider, 20.000 televizoare, 30.000 autocamioane și 40.000 de tractoare. În acest sens, este necesar să se asigure introducerea neîntrerînată în fabricația de serie a tuturor produselor noi și reproiectate prezenta-

te cu prețul expozițiilor. Subliniem acest imperativ, deoarece este binecunoscută meteahna unor unități care confecționează vitrine frumoase cu prototipuri seducătoare, dar „uită” să facă și pasul următor — fără de care înșelîm munca de concepție n-are valoare — și anume, trecerea la fabricația de serie.

Cu spor și hărnicie s-a muncit și pe șantierele de investiții. Timpul deosebit de prielnic din ultima perioadă a favorizat accelerarea ritmului lucrărilor. Amploarea programului de investiții din acest an impune cu atît mai mult folosirea la maximum a condițiilor bune de lucru, luarea tuturor măsurilor pentru mai buna folosire a mijloacelor tehnice existente pe șantier, grăbirea montajului utilajelor tehnologice, întărirea ordinii și disciplinei. Totodată, este necesar să se acționeze cu stîrnință și spirit gospodăresc în vederea aplicării, punct cu punct, a tuturor măsurilor privind reducerea costurilor de investiții, a consumurilor de ciment și oțel-beton. Așa cum s-a mai arătat, prin diminuarea cu 30 la sută a cheltuielilor se pot obține, pe întregul cîmp, economii de 12—14 milioane tone de ciment și 1—1,5 milioane tone de oțel-beton, disponibile pentru realizarea a circa 160.000 de locuințe noi.

Sînt calcule care arată, cu toată claritatea, însemnătatea covîrsitoare pe care o capătă, în preocupările de zi cu zi, lupta pentru valorificarea tuturor rezervei interne de creștere necontenită a eficienței economice și, pe această bază, a venitului național, a nivelului de trai al poporului.

O acțiune de prestigiu a politicii externe românești

Întregul nostru popor urmărește, cu simțiment de profundă satisfacție și mîndrie patriotică, desfășurarea vizitei pe care secretarul general al partidului și președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, o fac în cinci țări ale continentului a-

(Continuare în pag. a II-a)

De ce ați depășit consumurile de energie electrică ?

Scrisoare deschisă muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la Întreprinderea

de aluminiu Slatina și combinatele siderurgice Hunedoara și Reșița

Stimați tovarăși,

Ne sînt tuturor bine cunoscute indicațiile conducerii partidului privind importanța pe care o are reducerea consumurilor de energie electrică pentru progresul economic al țării. În toate sectoarele economiei, în gospodăriile cetățenilor, se depun eforturi stăruitoare în acest sens.

Din datele furnizate de Ministerul Energiei Electrice rezultă că, în luna ianuarie și în primele două decade din februarie, în unitățile în care lucrați consumurile de energie electrică au fost depășite:

E bine să știți:

cu cantitatea de energie electrică utilizată peste consumul planificat ați fi putut produce

In diferite alte ramuri ale economiei naționale s-ar fi obținut:

- 3000 TONE FIBRE MELANĂ • 39000 TONE TRICOTAJE • 5500 TONE INGRĂȘĂMINTE CHIMICE COMPLEXE • 26000 TONE POLIETILENĂ

In orașele în care locuiți ar fi fost asigurate pe timp de un an:

INCĂLZIREA A 5000 DE APARTAMENTE SAU ENERGIA ELECTRICĂ PENTRU 36000 APARTAMENTE

Cînd și cum veți stăvili consumurile exagerate de energie electrică? Cum și prin ce mijloace vor acționa organizațiile de partid pentru încadrarea strictă în consumurile planificate?

Așteptăm răspunsul dumneavoastră, tovarăși muncitori, tehnicieni și ingineri! Un răspuns ferm, bazat pe fapte și rezultate menite să economisească această resursă de preț a țării!

Grupaj realizat de Ion LAZAR

1907 PROBLEMA AGRARĂ ÎN ROMÂNIA 1977

3. În perioada interbelică

După încheierea primului război mondial și formarea statului național unitar, România a intrat — așa cum se arată în Programul P.C.R. — „într-o nouă etapă a dezvoltării sale istorice”. În fața societății românești se puneau probleme noi, legate de cerințele progresului economic și social, ale modernizării structurii statului, sub toate aspectele.

În acest context evoluează și problema agrară, antecedentele acesteia, ca și noile elemente acumulate în condițiile de după război, pledînd pentru urgenta ei soluționare, ca o problemă fundamentală pentru mersul înainte al societății.

Evoluția problemei agrare la începutul secolului al XX-lea arăta clar — cum s-a relevat în articolul precedent — că în condițiile dezvoltării relațiilor de producție capitaliste, avea loc un proces de dislocare a vechilor structuri de la sate. Marea răscăladă țărănească din 1907 puse pe gânduri în mod deosebit necesitatea unor schimbări radicale în regimul proprietății fonciare. Burghezia, interesată în creșterea forțelor de producție, în dezvoltarea mai rapidă a capitalismului, dar temîndu-se, în același timp, de mișcarea muncitorească și de perspectiva unirii acestora cu mișcarea țărănească, a propus, în 1913, un program de reforme, în centrul cărui se situa reforma agrară, și legat de ea, reforma sistemului electoral bazat pe trei colegii. Desi punea atunci problema „în principiu” și la o scară mai redusă decât a obligat-o ulterior mersul evenimentelor, burghezia și principalii ei exponenți, partidul liberal, se arătau decise să efectueze aceste transformări, chiar dacă pentru aceasta trebuiau sacrificate — într-o măsură mai mare sau mai mică — unele din interesele de clasă ale mosierimii. În ce privește mosierimea, discutarea reformelor în Parlament, în 1914, a arătat, o dată în plus, maselor largi populare că ea se situa în genere pe pozițiile unui conservatorism retrograd, fiind incapabilă să simtă pulsul epocii, pentru că aceasta ar fi însemnat, în ultimă analiză, să înțeleagă necesitatea propriei sale dispartiri. Izbucnirea războiului mondial în 1914 a determinat amnarea reformelor preconizate.

Gravitatea și urgența problemei agrare au crescut considerabil în parțile finale a războiului, ceea ce a de-

terminat burghezia să readucă la ordinea zilei reforma agrară încă din iunie 1917 — cînd trebuia fortificat spiritul de luptă al soldaților pentru zdrobirea țării, în alunul marilor bătălii de la Mărășești, Mărășești și Otuz, — iar în 1921 să o legitimeze. În fapt, odată cu reforma electorală, reforma agrară a fost impusă, în primul rînd, de urfusa prestanță a mișcării muncitorești, în frunte cu clasa muncitoare, pentru reforme radicale și drepturi democratice. În condițiile creșterii valului revoluționar mondial în primii ani ce au urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, marile bătălii ale proletariatului român ce au culminat cu greva generală din octombrie 1920 și cu crearea, în mai 1921, a Partidului Comunist Român, luptele crescînde ale țărănimii pentru ca promisiunile de împroprietărire ce-i fuseseră făcute în clipe arele pentru soarta patriei să fie cit mai repede transpuse în viață, produsese spaimă și deznădejde în rândurile claselor dominante. Reforma agrară le apărea ca un mijloc de a împiedica făurirea alianței clasei muncitoare cu țărănimia în lupta pentru eliberarea socială — și a îndepărta astfel spectrul revoluției. „Țăranului” — scria, în acel an, revista „România industrială”, care se adresa cercurilor de afaceri — i s-a dat pămînt și voi, căci altfel totul era pierdut (pentru clasele dominante — n.n.); se răzvrătea și el. FĂCEA CAUZA COMUNĂ CU CEL DE LA ORĂȘE. ERA UN ALT 1907. ÎNSĂ ÎN RĂPOORTH ÎNSPĂIMĂTĂTOARE” (subl. ns.).

Borghesia a urmărit, totodată, prin reforma agrară, să asigure dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție, a pieței interne, a relațiilor de producție capitaliste în general, consolidarea statului național unitar, întărirea pozițiilor ei economice și politice în cadrul sistemului de guvernare.

Reforma agrară a dus la stimularea dezvoltării capitaliste a agriculturii și a economiei în general, iar acordarea dreptului de vot — deși cu multe minusuri în „universalitatea” aplicării sale — a făcut din țărănimie un factor de luat în seamă în viața politică a țării. Este de observat în acest context că după război și-au făcut apariția o seamă de partide, cu titlaturile „populare”, „țărănești”, care căutau să capteze valul revoluționar

agrare a constat în acest sens că atribuindu-se țărănilor suprafețe de pămînt, nu li s-au asigurat și mijloacele necesare lucrării acestora, într-o măsură înțelegătoare și în acest fel beneficiarii împroprietăriții nu și vor putea menține pămîntul, vor

Aplicarea reformei agrare		la 1 ianuarie 1928	la 1 ianuarie 1934
Suprafața totală expropriată — ha		6 008 094	6 125 789
Numărul țăranilor împroprietăriți		1 374 623	1 478 663
Numărul țăranilor îndreptățiți, rămași neîmproprietăriți		609 105	830 259

Repartizarea proprietății potrivit recensămîntului din 1930		Numărul exploatarilor	%	Suprafața totală deținută — ha	%
Sub 5 ha		2 460 000	74,9	5 535 000	28,1
De la 50—500		31 500	0,7	2 990 000	15,1
Peste 500 ha		2 700	0,1	3 375 000	17,1

corespunzător marea proprietate mosierească, iar odată cu ea, sfera de cuprindere a rămasișilor feudale. Reforma agrară a dus la stimularea dezvoltării capitaliste a agriculturii și a economiei în general, iar acordarea dreptului de vot — deși cu multe minusuri în „universalitatea” aplicării sale — a făcut din țărănimie un factor de luat în seamă în viața politică a țării. Este de observat în acest context că după război și-au făcut apariția o seamă de partide, cu titlaturile „populare”, „țărănești”, care căutau să capteze valul revoluționar

CRONICA SĂPTĂMÎNII internă și internațională

(Urmare din pag. 1)

Mraican. Primele etape ale călătoriei — Mauritania, Senegal și Ghana — s-au caracterizat prin primirea deosebit de călduroasă, prin manifestări emoționante ale prieteniei dintre poporul român și popoarele respective, punîndu-se pe gânduri în evidență și cu acest prilej, ca și în cursul istoricele vizite din anul 1972, prețuirea de care se bucură pe continentul african România socialistă, politica ei constructivă, prestigiul președintelui țării, promotor neobosit al idealurilor de libertate, independență, pace și progres.

Întreaga desfășurare de pînă acum a vizitei dă expresie nemijlocită orientării conștiente a partidului și statului nostru, consacrată în documentele Congresului al XI-lea, în Programul P.C.R., de a întări solidaritatea cu nobile state independente din Africa și de pe alte continente, cu toate țările în curs de dezvoltare în lupta comună pentru consolidarea independenței și înaintarea pe calea progresului economic și social — precupare centrală care dobîndesc un relief deosebit în acest an în care sărbătorim centenarul Independenței de stat a României.

Convorbirile oficiale, cuvîntările rostite, comunicatele comune și celelate documente semnate în cursul vizitei deschid noi perspective relațiilor dintre România și țările vizitate, dau noi impulsuri cooperării bilaterale pe plan politic, economic și în alte domenii, în interesul dezvoltării fiiceleia dintre națiunile noastre, al colaborării internaționale. În același timp, pozițiile și principiile, afirmate în cursul vizitei și înscrise în aceste documente, dăduse prin semnificativitatea lor cadrul bilateral, reprezintă contribuții remarcabile la lupta generală pentru lichidarea ultimelor vestigii ale colonialismului, împotriva politicii imperialiste, a oricăror forme de dominație și asigurare pentru înfrățirea trinității a principiilor noi de relații interstatuale, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte.

Problemele securității europene — un tot inseparabil

Este bine cunoscută atenția deosebită pe care România o acordă realizării securității în Europa, ca o obiectiv de cea mai mare importanță nu numai pentru popoarele acestui continent, dar și pentru cauza generală a păcii, al progresului general al umanității. De la început și în mod permanent, România a subliniat că documentul concludiv de la Helsinki reprezintă un tot unitar și inseparabil, și, ca atare, se cere aplicat integral, în ansamblul prevederilor sale — politice, economice, culturale și militare. Este evident că eforturile deosebite se cer îndreptate spre asemenea probleme fundamentale, cum sînt realizarea de măsuri concrete, efective, în direcția dezarmării și dezarmării pe continent; dezvoltarea relațiilor economice, libere de orice bariere și îngrădiri artificiale; intensificarea relațiilor culturale pentru o mai bună cunoaștere a valorilor spirituale autentice ale popoarelor; lupta împotriva fenomenelor nocive — somn, violență, împotriva poluării morale a tinereții, recrudescența nefastă etc. În toate aceste probleme țara noastră se situează pe o poziție constructivă, de largă colaborare internațională, are în vedere măsuri practice de soluționare a problemelor.

Cu satisfacție se poate constata că punctul de vedere privind abordarea integrală, ca un tot unitar, a prevederilor Actului de la Helsinki și deosebitul eforturilor de opinie publică din diferite țări participante la conferința general-europeană în contrast cu unele cercuri care încearcă să denatureze spiritul documentului de la Helsinki, să-l dea interpretări unilaterale și să deplaseze accentul spre aspecte juridice, nesemnificative, și să deruleze în acest sens acțiuni care contravin obiectivelor stabilite la Helsinki, spiritului destinderii, colaborării și securității. Dar nu într-un asemenea

spirit concep popoarele continentului pregătirea reuniunii de la Belgrad; ele așteaptă și ele din partea tuturor statelor semnatare ale Actului final eforturi stăruitoare care să contribuie substanțial, efectiv la adîncirea cursului spre destindere și securitate în Europa și în lume.

Cerințe majore ale procesului de destindere

Scena politică spaniolă a continuat să se afle în centrul de interes al opiniei publice internaționale, care și-a exprimat legăsurile de profund față de deciziile guvernului spaniol de a refuza cererea de înregistrare a P.C. din Spania și de a deferi problema Tribunalului Suprem. După cum a caracterizat-o P.C.S., această decizie este „părțimărie, discriminare și neajude”. Ea vine, desigur, în contradicție cu cerințele democratizării vieții politice din Spania, proces care nu este de conceput fără crearea condițiilor necesare pentru ca Partidul Comunist din Spania să forțeze națională de bază, care se bucură de sprijinul clasei muncitoare, al maselor largi populare, să-și poată desfășura pe deplin și în mod legal activitatea. Depășirea legalizării a Partidului Comunist din Spania este o necesitate imperioasă pentru reînnoirea democratică a Spaniei, pentru dezvoltarea cursului pozitiv, spre destindere și colaborare, în Europa.

O intensă activitate diplomatică s-a desfășurat în ultimul timp într-un sir de țări din Orientul Mijlociu. În acest context incluzîndu-se în aceste întreprinderi în zonă de secretariat general al O.N.U., Kurt Waldheim, secretarul de Stat al S.U.A., de șefi de guvern și miniștri de externe, precum și de alți oameni politici. Convorbirile prietenoase au reieșit că în prezent sînt înfrunțite condiții și posibilități mai favorabile ca oricînd pentru o reglementare politică a situației din regiune. În contextul preocupărilor se situează problema reluării Conferinței pentru pace de la Geneva, observatorii remarcînd că dacă, în genere, s-a conturat un consens cu privire la necesitatea reconvoacării acesteia, persistă însă deosebit de pozitive în ce privește modul de participare și, și îndeosebi poziția obstrucționistă a Israelului față de participarea Organizației de Eliberare a Palestinei. După cum este cunoscut, România, ca și numeroase alte țări, se pronunță hotărît pentru participarea la drepturi depline a O.E.P. la conferință, considerînd că soluționarea problemei poporului palestinian este o componentă esențială a unei reglementări juste și durabile în Orientul Mijlociu.

Viața social-economică din țările occidentale a cunoscut și în această săptămîna ample mișcări revendicative: în Olanda, acțiunile greviste din sectoare vitale ale economiei sînt considerate ca fiind cele mai puternice din perioada postbelică; în Grecia, un nou val de greve a declanșat de cîteva zile; în S.U.A., reînnoirea acțiunilor de muncă prelujește ample acțiuni din partea sindicatelor; greve se semnaleză în industria automobilelor și în alte ramuri industriale din Marea Britanie. În multe părți revendicările economice se împletesc cu cele de ordin politic și social — toate reflectînd creșterea combativității clasei muncitoare, hotărîrea maselor populare de a lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, pentru atfecate de urmările crizei economice, de inflație, somaj.

Promovarea aspirațiilor legitime ale popoarelor, înfăptuirea securității și cooperării în Europa, lichidarea cauzelor de conflict, edificarea noului ordin economic și politice internaționale sînt cerințe fundamentale ale vieții internaționale, iar acțiunea consecventă a partidului și statului nostru pentru soluționarea lor răspunde intereselor generale ale umanității.

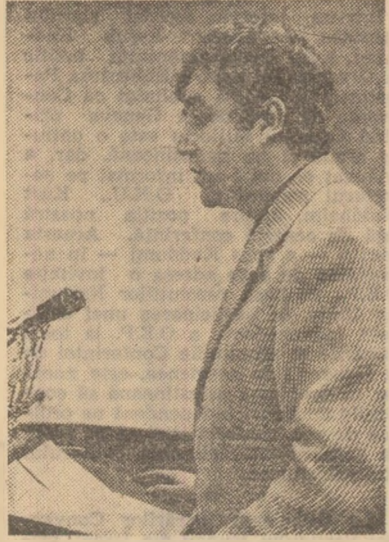
Liviu RODESCU
Viorel SATMAREANU

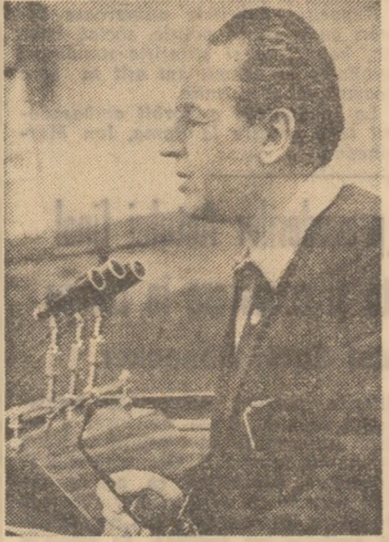
Imagine de la recenta adunare generală a reprezentanților oamenilor muncii de la Combinatul siderurgic Galați.

Teodor Atanasiu, lăcătuș: „Respectăm graficul de recuperare a restanțelor. Numai în luna februarie am dat peste plan 4200 tone sideruri”.

David Nicolae, maestru cocsar: „Stă în puterea noastră să triplăm cantitatea de cocs produsă peste plan și cuprinsă în angajamentul nostru”.

Vasile Podacă: „În numele celor peste 1200 de muncitori laminatori pe care îi reprezintă în consiliul oamenilor muncii din combinat, cer...”.

„Noi nu sintem chemați să conducem, noi conducem efectiv”

La tribuna adunării generale urcă Vasile Podacă. Cuvintele lui sînt născute din faptele înscrise zi cu zi la laminorul de tablă zincată, unde lucrează. Să-l urmărim: — În numele celor peste 1200 de muncitori pe care îi reprezintă în consiliul oamenilor muncii din combinat cer să se acționeze cu mai multă hotărîre și eficiență pentru îmbunătățirea calității oțelului. Un oțel bun înseamnă o tablă de calitate. Este condiția numărului unu și bazele care aduce din import? Cine le-a comandat? Cine a semnat cu atîta lipsă de răspundere? Pur și simplu s-a irosit peste o jumătate de milion de lei.

Pentru că, dacă mă pot exprima așa, problema stocului se aseamănă cu un cimpoi: nu trebuie să-l umfli nici prea tare, că plesnește, dar nici să-l dezumfli de tot, că nu mai cîntă...”

Discuție. Într-o pauză a adunării generale, cu Toader Costiuc, maestru principal la uzina furnale-aglomerare. Obiectul: soarta celor 116 propuneri făcute de oamenii muncii din uzină. Fiește, două despre cîteva dintre ele, între care punerea în funcțiune a unui electrofiltru la cubitoare, montarea liftului de la furnalul nr. 4 s.a.

Dialogul muncitor - ministru... în limbajul firesc al democrației

Urmează la cuvînt cocsarul David Nicolae. Își privește cîteva clipe vorbășii de muncă pe care îi reprezintă. Vorbește cu mindeie despre succesele obținute în anul trecut, despre proiectele din acest an. Vorbește împede și răspical, numește fără înconjur lipșuri și pe cei care poartă răspunderea lor. Nu se aștește să fie la fel de neîngăduitor cu lipsurile proprii. Simți țara atitudinii muncitorului, forța ideilor exprimate de omul care are pe deplin conștiința de părtăș la actul conducerii. „Sînt de părere că angajamentul de a realiza 50 000 tone cocs peste plan, în acest an, poate fi îmbunătățit. Avem condiții tehnice pentru a da suplimentar 150 000 tone cocs. Dar...”

MUNCITORII AU CUVÎNTUL - decid - conduc - acționează

AFLAȚI LA ADUNAREA GENERALĂ A REPREZENTANȚILOR OAMENILOR MUNCII DE LA COMBINATUL SIDERURGIC DIN GALAȚI, REPORTERII „SCINTEII” RELATEAZĂ DIN ACEST FOR SUPREM DE CONDUCERE MUNCITOREASCĂ

Ing. Georgeta Apostol: „Putem face un adevărat salt în activitatea noastră de producție, muncind mai bine, cu mai multă răspundere”.

Ing. Ștefan Pileandră: „Ridic în fața adunării chestiunea asigurării cu fier vechi a oțelărilor... Cerem neîntîrziat sprijinul direcției de specialitate din minister”.

Adjunctul ministrului Industriei metalurgice, Iginio Pavoni, își notează propunerile și observațiile.

„În numele celor 1200 de muncitori cer...” Cîț de vibrant și emoționant sună aceste cuvinte!

Cît de mult îl angajează ele pe cel care le rostește! În pauza adunării generale discutăm cu laminatorul Vasile Podacă: — Alături de alți reprezentanți ai oamenilor muncii sinteți chemat să conduceți destinele acestui gigant al siderurgiei românești. Ce răspunderi credeți că încumbă actul conducerii pentru un muncitor?

— Mai întii, o precizare: noi nu sintem chemați să conducem. Noi conducem efectiv. Asta cred că este lucrul esențial în actul conducerii. Să simți permanent că răspunzi de tot ce se întîmplă în jurul tău, la locul tău de muncă sau în altă parte în combinat. Cînd conștiința neajuns să acționezi în așa fel ca să-ți iei îndatorirea imediat. Să nu aștepti „să ți cheamă”. De fapt, eu cred că noi toți, cei peste douăzeci de mii de oameni ai combinatului, conducem efectiv.

„Noi toți, cei peste douăzeci de mii de oameni ai combinatului, conducem efectiv”. Am repetat nu întîmplător această frază a interlocutorului nostru. Ea exprimă o realitate pregnantă a zilelor noastre. Nu numai pentru combinatul siderurgic, ci pentru întîrziile noastre economice. Muncitorul, inginerul, tehnicianul, inginerul, economistul, fiecare om al muncii este un participant la marea act al conducerii. Un participant conștient și activ. Concret înșă: cum, în ce cadru se asigură această participare? Apelăm, din nou, la realitățile vechi de foc gălățene.

— Disponem de un larg cadru democratic pentru exprimarea opiniei tuturor, absolut a tuturor. De la muncitor și pînă la director general — reprezintă tovarășul Gheorghe Neapoi, prim-secretar al comitetului de partid de pe platforma combinatului siderurgic. Practic, avem în fiecare lună dezbateri asupra unor probleme de muncă și viață, în grupe sindicale; tot lunar avem adunările organizate de tineret. Binelfoies, conform statutului, lunar ținem adunări generale de partid. Toate propunerile care se fac în aceste adunări sînt urmate imediat, punct cu punct, pînă la aplicarea lor. Mai adăugăm la toate acestea sesiunile consiliului oamenilor muncii, adunările generale ale oamenilor muncii din secție pe care le ținem și pe combinat — care se țin, conform legii, de două ori pe an. Ca să nu mai spunem că, oriunde, oriunde om are usa deschisă pentru a-și spune opinia la organizația de partid, la sindicat sau U.T.C., la conducerea atelierului, secției, uzinei, în legătură cu orice problemă de muncă și viață.

Dar oamenii nu rămîn doar în simpla postură de furnizori de idei, ci participă efectiv la materializarea lor, iar opiniile oamenilor înseamnă azi pentru combinat, lată, în continuare, cîteva argumente.

„Cer direcției uzinei...”

„Linie, 2 400 tone de laminat în plus” — iată ce ne relatează tovarășul Nicolae Leu, secretarul comitetului de partid de la laminorul de benză la căld. Anul trecut, alți întii-o sesiune de grupă sindicală, citi și întii-o sesiune de partid, mai mulți muncitori și ingineri au cerut să se ia măsuri pentru creșterea greutății medii a bramelor, în vederea ridicării productivității. În adunarea generală a oamenilor muncii din secție s-a adus din nou în discuție această cerință. Pînă la urmă s-au găsit soluțiile mult așteptate. Greutatea medie a bramelor a crescut de la 11,7 tone în 1976 la 14,3 tone în prezent. Efectul? A crescut randamentul agregatelor și, mai ales, a crescut producția de laminat cu circa 800 de tone pe un schimb. Adică, 2 400 tone pe zi. Iată de ce în adunarea generală de astăzi s-a cerut sprijin din partea ministerului pentru a studia și posibilitatea creșterii greutății rolerelor de tablă la beneficiarii noștri — cum este întreprinderea metalurgică Iași.

„Cîteva propuneri și felul cum se desfășurau...” Soarta citorva din cele 864 propuneri făcute în adunările generale pe secții și uzine, adunări la care au participat nu mai puțin de 14207 angajați ai combinatului siderurgic gălățean. Dintre aceștia, 608 au luat cuvîntul. Și-au spus părerea în virtutea dreptului ce decurge din investitura de producător și proprietar. Și-au spus cuvîntul asupra felului cum și-a îndeplinit conducerea administrativă sarcinile. Au criticat cu combativitate revoluționară neajunsurile. Au decis măsurile necesare.

„Cîteva propuneri din cele 864 formulate de furnaliști, oțelari, laminatori, lăcătuși, mașini, ingineri...” Azi propuneri. Miine fapte.

„Ne interesează votul adunării, dar și mai mult ce urmează după vot”

Cît de greu cîntărește cuvîntul de muncitor? Este întrebarea la care adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii de la Combinatul siderurgic Galați a dat răspunsul faptelei. Noi am căutat răspuns și dîncolo de sala de ședințe. Și iată ce am aflat: Stelian Velican, maestru mecanic la uzina de piese de schimb și reparații siderurgice, membru în consiliul oamenilor muncii pe centrală: „Greutatea cuvîntului de muncitor? Depinde de cel care-l rostește. Pentru că, în cadrul răspunderilor încredințate nouă, muncitorilor, pe linie de organizare și conducere, se știe, nu-i suficient doar să ridici mîna și să votezi cîtare ori cîtare măsură. Numai ridicatul mîinii nu înseamnă că și conduci. Ce întreprinzi tu, concret, pentru schimbarea unor stări de lucruri necorespunzătoare, cum determini tu o atitudine colectivă, la fiecare loc de muncă, pentru a se produce mai mult, mai bine, mai chibzuit, ce răspunzi în asumi și cum le duci la îndeplinire, lată concret cîteva din faptele care te desemează nu numai ca producător ci și ca proprietar, nu numai ca muncitor ci și ca autentic conducător”. „Concretizări ale acestor atitudini? Sînt multe. De exemplu, lucrările de presare și depresare în uzina noastră pun mari probleme, și-a spus cuvîntul, nu cu multă vreme în urmă, lăcătușul Francisc Bella. «Eu zic să construim cu forte proprii, prin autodotare, cîteva prese». Ideea a prins, iar azi lucrările amintite se execută la presele de 1 000 și 500 tone forță”.

„Frezorul Gh. Văsoiu și șeful de brigadă la mașini mari Ion Tudorache — aflăm de la inginerul Pompiliu Severeanu, șef de secție la aceeași uzină — s-au preocupat o vreme de curățarea transporturilor pieselor din depozit în hală. Și au observat multe defecțiuni. Cautînd soluții au ajuns la o propunere concretă pe care au formulat-o conducerii secției. Am acționat și transportul din depozit în hală se face acum printr-un sistem electric”.

Aici e locul să consemnăm o practică încetăținită pe platforma siderurgică gălățeană — fiecare adunare de partid, de sindicat, de producție începe, înaintea ordinii de zi, cu „raportul de un minut”. „În perioada care a trecut de la precedenta adunare s-au făcut atîtea propuneri, din care s-au realizat atîtea, în atenția noastră sînt următoarele” etc. Această obișnuință desemnează prin ea însăși un fapt esențial: adunarea respectivă își exercită și astfel dreptul ei de control și conducere, promovind ceea ce este valoros în experiența profesională a unui colectiv sau altul, întîind măsuri ferme pentru înlăturarea obstacolelor ce se ivesc în calea fluxului novator de idei, luînd atitudine decisivă acolo unde se constată că nu se întreprinde tot ce se cuvine pentru finalizarea practică a cuvîntului muncitorului.

Constantin Popescu, directorul uzinei de piese de schimb și reparații siderurgice, și-a formulat astfel răspunsul la întrebarea noastră: „Pentru un om investit cu funcție de conducere, cuvîntul muncitorului reprezintă, ca să zic așa, autoritatea supremă. Lucrul este de altfel explicabil și decurge din realitățile noastre. Azi, la noi, la conducere se află efectiv muncitorii. În al doilea rînd: cuvîntul lor este rostit în cunoștință de cauză. Exprimă capacitatea înnoitoare a celor ce creează valori materiale și au în grijă, în același timp, organizarea și conducerea întregului mecanism social. Cînd sudorul Ilie Iordache, de pildă, a făcut calculul timpului rîdit cu instalarea agregatului de sudură în secțiile unde era chemat pentru intervenții, viza nu numai o situație strict personală. Cuvîntul rostit de el — ca și propunerea de instalare a unor prize tip, o lucrare de muncă respective, pentru bransare operativă — avea în vedere gospodăria cu răspundere a timpului tuturor sudorilor. Deci, avea în vedere o perfecționare de real folos pentru toți și, înainte de toate, interesele producției. Cuvîntul a devenit faptă”.

„Cîteva propuneri și felul cum se desfășurau...” Soarta citorva din cele 864 propuneri făcute în adunările generale pe secții și uzine, adunări la care au participat nu mai puțin de 14207 angajați ai combinatului siderurgic gălățean. Dintre aceștia, 608 au luat cuvîntul. Și-au spus părerea în virtutea dreptului ce decurge din investitura de producător și proprietar. Și-au spus cuvîntul asupra felului cum și-a îndeplinit conducerea administrativă sarcinile. Au criticat cu combativitate revoluționară neajunsurile. Au decis măsurile necesare.

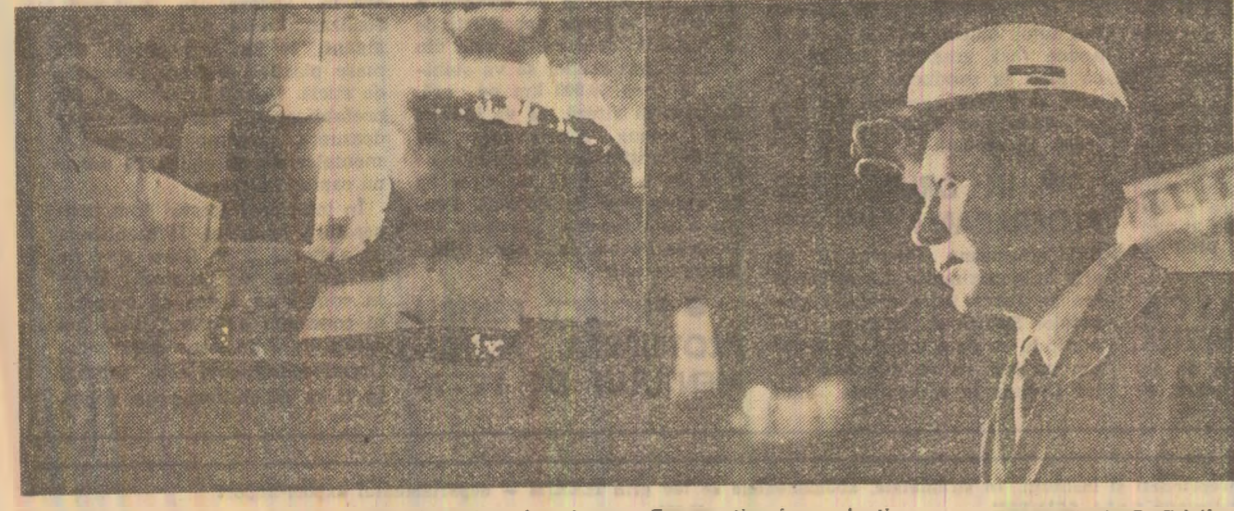
„Cîteva propuneri din cele 864 formulate de furnaliști, oțelari, laminatori, lăcătuși, mașini, ingineri...” Azi propuneri. Miine fapte.

„Ne interesează votul adunării, dar și mai mult ce urmează după vot” Cît de greu cîntărește cuvîntul de muncitor? Este întrebarea la care adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii de la Combinatul siderurgic Galați a dat răspunsul faptelei. Noi am căutat răspuns și dîncolo de sala de ședințe. Și iată ce am aflat: Stelian Velican, maestru mecanic la uzina de piese de schimb și reparații siderurgice, membru în consiliul oamenilor muncii pe centrală: „Greutatea cuvîntului de muncitor? Depinde de cel care-l rostește. Pentru că, în cadrul răspunderilor încredințate nouă, muncitorilor, pe linie de organizare și conducere, se știe, nu-i suficient doar să ridici mîna și să votezi cîtare ori cîtare măsură. Numai ridicatul mîinii nu înseamnă că și conduci. Ce întreprinzi tu, concret, pentru schimbarea unor stări de lucruri necorespunzătoare, cum determini tu o atitudine colectivă, la fiecare loc de muncă, pentru a se produce mai mult, mai bine, mai chibzuit, ce răspunzi în asumi și cum le duci la îndeplinire, lată concret cîteva din faptele care te desemează nu numai ca producător ci și ca proprietar, nu numai ca muncitor ci și ca autentic conducător”. „Concretizări ale acestor atitudini? Sînt multe. De exemplu, lucrările de presare și depresare în uzina noastră pun mari probleme, și-a spus cuvîntul, nu cu multă vreme în urmă, lăcătușul Francisc Bella. «Eu zic să construim cu forte proprii, prin autodotare, cîteva prese». Ideea a prins, iar azi lucrările amintite se execută la presele de 1 000 și 500 tone forță”.

„Frezorul Gh. Văsoiu și șeful de brigadă la mașini mari Ion Tudorache — aflăm de la inginerul Pompiliu Severeanu, șef de secție la aceeași uzină — s-au preocupat o vreme de curățarea transporturilor pieselor din depozit în hală. Și au observat multe defecțiuni. Cautînd soluții au ajuns la o propunere concretă pe care au formulat-o conducerii secției. Am acționat și transportul din depozit în hală se face acum printr-un sistem electric”.

Aici e locul să consemnăm o practică încetăținită pe platforma siderurgică gălățeană — fiecare adunare de partid, de sindicat, de producție începe, înaintea ordinii de zi, cu „raportul de un minut”. „În perioada care a trecut de la precedenta adunare s-au făcut atîtea propuneri, din care s-au realizat atîtea, în atenția noastră sînt următoarele” etc. Această obișnuință desemnează prin ea însăși un fapt esențial: adunarea respectivă își exercită și astfel dreptul ei de control și conducere, promovind ceea ce este valoros în experiența profesională a unui colectiv sau altul, întîind măsuri ferme pentru înlăturarea obstacolelor ce se ivesc în calea fluxului novator de idei, luînd atitudine decisivă acolo unde se constată că nu se întreprinde tot ce se cuvine pentru finalizarea practică a cuvîntului muncitorului.

Constantin Popescu, directorul uzinei de piese de schimb și reparații siderurgice, și-a formulat astfel răspunsul la întrebarea noastră: „Pentru un om investit cu funcție de conducere, cuvîntul muncitorului reprezintă, ca să zic așa, autoritatea supremă. Lucrul este de altfel explicabil și decurge din realitățile noastre. Azi, la noi, la conducere se află efectiv muncitorii. În al doilea rînd: cuvîntul lor este rostit în cunoștință de cauză. Exprimă capacitatea înnoitoare a celor ce creează valori materiale și au în grijă, în același timp, organizarea și conducerea întregului mecanism social. Cînd sudorul Ilie Iordache, de pildă, a făcut calculul timpului rîdit cu instalarea agregatului de sudură în secțiile unde era chemat pentru intervenții, viza nu numai o situație strict personală. Cuvîntul rostit de el — ca și propunerea de instalare a unor prize tip, o lucrare de muncă respective, pentru bransare operativă — avea în vedere gospodăria cu răspundere a timpului tuturor sudorilor. Deci, avea în vedere o perfecționare de real folos pentru toți și, înainte de toate, interesele producției. Cuvîntul a devenit faptă”.

Discuții aprinse în adunare. Foc nestins în producție. Fotografii de S. Cristian

Ilie TĂNĂSACHE, Viorel SALĂGEAN, Dan PLĂEȘU

